

Negen weetjes over het hostel

- 1 Het pand heeft uiteenlopende functies gehad. Zo heeft de directeur van de toenmalige gasfabriek er gewoond (de bodem van het Griftpark is door de gasfabriek verontreinigd geraakt) en heeft het ook nog dienst gedaan als consultatiebureau.
- 2 We beschikken over een AED. De AED is aangemeld bij de Hartstichting en het Rode Kruis en kan gebruikt worden bij een hartstilstand. Wanneer er behoefte is aan een AED, bel vooral aan.
- 3 Een buurtbewoner en een vrijwilliger van het hostel is een groot plantenliefhebber. Hij kweekt in de kas gelegen naast het hostel inheemse bloemen en planten op. Deze planten worden in het midden van het Griftpark geplant – tegen de stenen wand.
- 4 We lopen actief rondes bij de voetbalkooi in het Griftpark om overlast tegen te gaan.
- 5 Er is 24 uur per dag, 7 dagen per week begeleiding aanwezig in het hostel. We staan ook altijd direct in contact met andere zorgverleners.

- 6 De gemiddelde begeleiding in het hostel wordt geboden door een vast team medewerkers. Een groot gedeelte van hen heeft ± 8 jaar werkervaring en is HBO+ opgeleid.
- 7 We zijn altijd bereikbaar voor informatie, voor verschillende doeleinden. Bijvoorbeeld als iemand een sprekebeurt wil geven over de hulpverlening.
- 8 We werken samen met onder andere Altrecht, Jellinek en JongerenWerk. Dat doen we niet alleen uit zorg voor onze eigen bewoners, maar ook voor algemene kennisuitwisseling en het delen van ervaringen. Hiermee willen we bijvoorbeeld voorkomen dat jongeren uiteindelijk verslaafd raken.
- 9 Ronald zet zijn kennis en ervaring actief in binnen de gemeente. Hier spreekt hij met hen over andere dak- en thuisloze gebruikers in Utrecht. Dit gaat dus niet over de bewoners van het hostel.

In gesprek met wijkagente Michelle

“De volgende ochtend stond de bewoner om 07:30 uur klaar met een koffertje.”

Familieagente Michelle Bout is van vele markten thuis. Zo is ze naast haar rol als familieagent – vast aanspreekpunt bij de politie voor nabestaanden bij ingrijpende incidenten – ook werkzaam als wijkagent. Het hostel valt onder haar werkgebied. Ze deelt haar ervaring: “We worden meestal gebeld voor advies. Bijvoorbeeld wanneer er iemand geslagen is en niemand weet wat er precies gedaan moet worden. We komen altijd na het melden van een incident. Het is daarbij belangrijk dat we voldoende informatie krijgen – en het liefst geen anonieme melding –, zodat we ook door kunnen vragen wat er precies aan de hand is. Ik zorg dat ik altijd in contact blijf en benader iedere situatie transparant, open en professioneel.”

‘Verboden’ gebied

Er is een regel in het hostel: de kamers van de bewoners zijn niet voor iedereen toegankelijk. Daar komen de bewoners zelf en – indien nodig – de begeleiders van Lister. De politie komt er niet. Toen Michelle dat hoorde, maar ook een bewoner mee moest nemen naar het bureau, besloot ze het anders op te lossen: “Ik heb vast collega’s die bewoners van hun bed lichten. Dat doe ik niet. Ik heb een afspraak gemaakt via de begeleiders. Dat werkte fantastisch. De volgende ochtend stond de bewoner om 07:30 uur klaar met een koffertje. We zijn samen naar het bureau gegaan.”

Michelle heeft in haar carrière veel gezien. Ze weet dan ook wat er zou gebeuren wanneer het hostel er niet zou zijn. Michelle: “Zonder hostel zouden de bewoners buiten op straat leven. Ze zouden geen hulp krijgen, en steeds verder afglijden, criminaliteit in. De geschiedenis zou zich herhalen. Overigens, de meldingen van overlast die wij binnenkrijgen, zijn zelden te linken aan de bewoners van het hostel.”

“De meldingen van overlast die wij binnenkrijgen, zijn zelden te linken aan de bewoners van het hostel.”

Overlast

Wanneer er overlast is waarbij wel een link gelegd kan worden met het hostel, neemt Michelle contact op met Ronald en Nikita. In overleg maken we een passend plan van aanpak. Daarover vertelt Michelle: “Onze samenwerking is heel goed. We nemen dit heel serieus.”

Samen werken aan herstel

Hostel Witte vrouwen: 28 bijzondere buurtbewoners

“We willen samen met jou een prettige leefomgeving creëren én behouden.”

Beste buurtbewoner,

Deze folder ontvang je omdat je woont in de wijk Witte vrouwen, Vogelenbuurt of Tuinwijk-Oost. Het Griftpark ligt dichtbij, evenals het hostel Witte vrouwen dat gevestigd is op Witte vrouwen 88. Dit hostel is onderdeel van Lister, een zorgorganisatie voor mensen met een psychische kwetsbaarheid en/of verslavingsproblemen.

Met deze folder maak je op een andere manier kennis met het hostel: waarom is er een hostel, wie wonen er, en wat kun je doen als je overlast ervaart?

We willen samen met jou een prettige en veilige leefomgeving creëren én behouden.

Namens alle collega’s en bewoners van hostel Witte vrouwen,

Ronald Kemp en Nikita van Dijkhuizen
Locatiehoofd en coördinator hostel Witte vrouwen

Geschiedenis van Utrecht naar het ontstaan van hostels

Van slapen in een tunnel naar een eigen kamer

In de jaren '90 zag Utrecht er anders uit. De stad had te kampen met een ware drugsepidemie – net zoals Amsterdam – omdat er een nieuw middel op de markt was: heroïne. Het middel bleek minder onschuldig dan gedacht. Het aantal daklozen steeg razendsnel, sneller dan de stad aan kon.

In deze tijd had winkelcentrum Hoog Catharijne een ondergrondse bevoorradingstunnel voor winkeliers. Deze tunnel werd een verzamelplaats voor deze groep drugsverslaafden. Zij leefden hier onder bizarre omstandigheden. Dat leverde een groot stedelijk (veiligheids)probleem

op. Er werd besloten dat deze mensen verspreid door Utrecht opgevangen moesten worden. Iedere Utrechtse wijk kreeg een eigen opvangplek. Het resultaat was meer veiligheid op straat én een dak boven het hoofd van deze dak- en thuislozen. Nadat er verschillende plekken in Wittevrouwen als opvangplek werden overwogen, viel de keuze in 2005 op het pand aan de Wittevrouwensingel 88.

De Hel van Hoog Catharijne

Benieuwd naar hoe het eraan toe ging in de bevoorradingstunnel? Televisieprogramma Andere Tijden heeft er een aflevering aan gewijd, de 'Hel van Hoog Catharijne'. Je kunt deze aflevering via NPO Start bekijken.

Ronald en Nikita gaan daadkrachtig te werk

Ronald en Nikita werken al jarenlang met psychisch kwetsbare mensen met een verslaving. Ronald: "De mensen die hier wonen, hebben te maken met hechtingsproblematiek, psychische kwetsbaarheden en verslaving. Zij hebben in hun jeugd niet geleerd hoe ze kunnen omgaan met heftige problematiek. Of ze hebben nooit een veilig sociaal vangnet gehad. Hun leven is ontspoord geraakt. Dus je kunt je voorstellen... wanneer je door omstandigheden niet in staat

bent om de klappen van het leven op te vangen, kan dit je overkomen. Dat is schrijnend."

Nikita vult aan: "Wij nemen de verantwoordelijkheid voor onze bewoners. We onderhouden nauw contact met behandelaren vanuit verslavingszorg en psychiatrische zorg. We faciliteren dagbesteding, zoals het schoonhouden van het Griftpark. In de zomer doen we dat vaker, omdat het

"Onze verantwoordelijkheid reikt verder dan onze voordeur"

afval dan een groter probleem is. En als de parkbeheerder dat het nodig vindt, gaan we nog meer het park in om afval op te ruimen. Mocht er onverhoopt overlast zijn, dan zijn wij altijd bereikbaar. We gaan hier direct en adequaat mee om. Onze verantwoordelijkheid reikt verder dan onze voordeur."

Dat overlast voorkomt in het park is, is bekend. Degenen die de overlast veroorzaken, zijn niet altijd de bewoners van het hostel, alhoewel dat wel vaak gedacht wordt. Ronald legt uit: "Openbare plekken zoals parken, vooral met mooi weer, hebben een natuurlijke aantrekkingskracht. Drukke trekt drukte aan. Wanneer er overlast is, is het vrij voor de hand liggend om dat te linken aan het hostel. Als er wordt uitgezocht wie er daadwerkelijk betrokken zijn, zijn dat lang niet altijd de bewoners. Mensen uit andere delen van de binnenstad, bijvoorbeeld."

Nikita: "We vragen de bewoners om zich te gedragen als goede buurtbewoners. Zij vinden dat zelf ook belangrijk. En hiermee zeggen we niet dat er nooit overlast wordt veroorzaakt door een bewoner van het hostel, maar dat de realiteit wat complexer is dan soms wordt gedacht."

Louis woont nu op een fijne plek

"We worden vaak over één kam geschoren."

Bewoner Louis woont inmiddels twee jaar in het hostel. Hiervoor woonde hij via andere instanties op andere plekken in Utrecht en omgeving.

Hij vertelt daarover: "Dit is de fijnste plek waar ik tot nu toe heb gewoond. Ik heb hier een eigen kamer en ik kan mijn eigen gang gaan. Zo pak ik verschillende klusjes in dit huis op, of ik ga naar mijn vriendin."

De jeugd van Louis verliep grillig. Als enig kind kreeg hij niet het goede voorbeeld. Zijn familie was verwickeld in illegale praktijken. Wanneer Louis op school wordt gepest, stopt hij met zijn opleiding tot automonteur. "Maar", vertelt hij, "er moet óók brood op de plank. En toen een goede vriend er met mijn toenmalige vriendin vandoor ging, stortte het allemaal in."

"Je mag altijd een keer komen kijken."

Als ik aan het werk ben in het park, vraag ik weleens aan bezoekers of ze last van ons hebben. Ik heb nog nooit gehoord dat iemand 'ja' zei. Wij zijn niet eng. Sommige van ons hebben problemen, maar we zijn oké. Je mag altijd een keer komen kijken. Dan geven we een rondleiding. We zijn heel gastvrij."

"De buurt vindt de bewoners spannend, maar wat vinden de bewoners ervan om in deze wijk te wonen?"

Bij Lister werken veel ervaringsdeskundigen. Deze medewerkers zijn opgeleid om eigen ervaringen met verslaving en/of psychiatrie in te zetten in de begeleiding aan cliënten. Antoine is daar een voorbeeld van: "Ik groeide op in een onveilig gezin. Van mijn 12^e tot en met mijn 18^e levensjaar heb ik veel drugs gebruikt, ik raakte verslaafd. Ik kreeg een psychose en een

verkeerde diagnose. Nadat ik opgenomen ben geweest, ging het langzaam beter met me. Ik ben ook cliënt geweest van Lister. Mijn ervaring gebruik ik in de begeleiding die ik bied. Ik zie sneller wanneer het niet goed met iemand gaat. Ook ik ben bekend met de ontwijkende antwoorden en kan ik mijn collega's helpen door situaties van een andere kant te belichten."

"Ik zeg niet: 'dat mag je niet doen', maar ik ga het gesprek aan met een bewoner. We willen elkaar begrijpen."

"Wat vinden de bewoners ervan om deze wijk te wonen?"

De bewoners van het hostel wonen in een mooie wijk, op een mooie plek. Er zijn ongetwijfeld veel buurtbewoners die nog nooit zo dichtbij een hostel hebben gewoond. Antoine: "Draai de situatie eens om. De buurt vindt de bewoners spannend, maar wat vinden de bewoners ervan om in deze wijk te wonen? Zij wonen in een wijk waar zij zelf nooit zelfstandig zouden kunnen wonen. Dat is voor hen ook eng, intimiderend. De bewoners voelen een bepaalde blik naar hen toe."

Wat te doen bij overlast, een klacht of een vraag?

Wij staan open voor alle vormen van contact: je kunt aanbellen, bellen, of mailen. Het is het beste om direct contact op te nemen bij overlast, want dan kan er ook direct iets aan gedaan worden.

- Telefoonnummer: 030 276 14 54 (24/7 bereikbaar)
- E-mail: wittevrouwen@lister.nl

